

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди
Факультет іноземної філології

**НАУКОВІ РОЗВІДКИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ**

Збірник тез наукових доповідей

Випуск 1

Харків

2020

УДК 81'243
ББК 81.2
Н 34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди*

(протокол №4 від 15.06.2020 р.)

Н34 Наукові розвідки студентів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди: збірник тез наукових доповідей / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2020. 98 с.

У збірнику представлено тези наукових доповідей магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

УДК 81'243
ББК 81.2

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2020

ЗМІСТ

<i>Абрамова Єлизавета</i> . Кінематографічність художнього тексту	7
<i>Абу Шарк Амжад Ібрагім М.</i> Міфологема у літературознавстві	8
<i>Аллахвердієв Туран</i> . Особливості перекладу сленгізмів у комічних художніх текстах	9
<i>Амангелдієва Гулжан</i> . Семантичні особливості фразеологізмів англійської мови на позначення концепту «Evil»	10
<i>Бабенко Анна</i> . Художній час у літературному творі	11
<i>Бачинський Руслан</i> . Актуальність дослідження медичної термінології сучасної англійської мови	12
<i>Белавіна Марина</i> . Оцінка: поняття, структура та види	13
<i>Бережна Світлана</i> . Найменування педагогів у сучасній англійській мові: особливості творення та семантики	14
<i>Vila Eugenia</i> . Advantages and Disadvantages of Using Authentic Materials in Teaching English	15
<i>Бурлакова Ірина</i> . Проблеми визначення поняття «інтермедіальність тексту»..	16
<i>Бур'ян Ганна</i> . Концепт як базова категорія лінгвокультурології	17
<i>Вітченко Марія</i> . Феномен антиутопії в романі Герберта Уеллса «Острів доктора Моро»	18
<i>Войнова Альона</i> . Вербалізація концепту МОДА в англомовному дискурсі	19
<i>В'юнник Ольга</i> . Фразеологізми з ономастичним компонентом в сучасній англійській мові	20
<i>Gerasimenko Julia</i> . Concept LIBERTINISM in English Dramatic Discourse	21
<i>Геращенко Дар'я</i> . Проблеми визначення та класифікації фразеологічних одиниць	22
<i>Дикань Олег</i> . До визначення поняття <i>дискурс</i> у сучасній науковій парадигмі	23
<i>Ділменер Юлія</i> . Сучасний британський дискурс як об'єкт лінгвістичного дослідження	24
<i>Долга Валентина</i> . Лінгвопрагматичні особливості подкастів BBC (на матеріалі промов Т. Харфорда)	26
<i>Єсіобу Сінтія</i> . Когнітивні особливості англійських дієслів заперечення	27
<i>Завгородній Роман</i> . Псевдонім як лінгвістична категорія	28
<i>Замура Вікторія</i> . Лінгвокультурологічний аспект вивчення фразеологізмів із топонімічним компонентом	29
<i>Зінов'єва Анна-Марія</i> . Тлумачення поняття «фразеологічна одиниця»	30
<i>Ігнат'єва Катерина</i> . Жанрові особливості роману вікторіанської доби	31
<i>Іщенко Єлизавета</i> . Ірландська тема в романах М. Мітчел «Віднесені вітром» і А. Ріплей «Скарлет»	32
<i>Казакова Марина</i> . Моральний пафос казок О. Вайльда	33
<i>Калініченко Юлія</i> . Лінгвостилістичні засоби вираження невербальної комунікації в художньому тексті	34

Ільїним). У вузькому — особливий тип внутрішньотекстових взаємовідносин у художньому творі, де взаємодіють різні види мистецтва.

Принципи інтермедіального аналізу тексту були розроблені на основі теорії інтертекстуальності — дослідженні поза текстових зв'язків, що проводились Р. Бартом і Ю. Крістевой. Тому в інтермедіальній типології тексту знайшли своє відображення такі поняття і концепти інтертекстуальності, як запозичення і переробка тем, сюжетів і образів, явна і прихована цитація, алюзія, ремінісценція, пародія, переклад.

Багато витворів мовного мистецтва не лише інтертекстуальні і складаються з «цитат» з інших літературних творів, але й інтермедіальні, тобто мають «цитати», запозичені з творів, створених засобами інших видів мистецтва. Таке художнє «цитування» широко використовувалось ще символістами ХІХ ст., які звертались як до літературних, так і до образотворчих текстів попередніх культур, переосмислюючи їх в контексті нового твору. У даній інтерпретації «текст» розуміється широко: не тільки як літературний, але і як «текст мистецтва», «текст культури», «надтекст».

Серед зарубіжних дослідів інтермедіальність часом розглядається, як приватний випадок інтертекстуальності, що не є вірним, так як інтертекстуальність — взаємозв'язок вербальних текстів (або текстів всередині одного семіотичного коду), а інтермедіальність основана на кореляції різного роду медіа — каналів або перекладу одного художнього коду в інший і подальшій взаємодії. У цьому випадку мова одного мистецтва включається в художню систему іншого виду мистецтва. Так, письменник або поет, повторюючи художника, намагається поєднати мовні засоби вираження з художніми засобами живопису.

Отже, підсумовуючи результати різних розвідок, маємо зазначити, що у своєму подальшому дослідженні будемо послуговуватися таким визначенням: інтермедіальність — це особливий тип структурних взаємозв'язків усередині художнього твору, який базується на взаємодії мов різних видів мистецтва в системі єдиного художнього цілого, завдяки наявності в художньому творі таких образних структур, які включають інформацію про інший вид мистецтва.

КОНЦЕПТ ЯК БАЗОВА КАТЕГОРІЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ

Ганна БУР'ЯН

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент В.Л. Лаврухіна

Проблеми взаємозв'язку мови, культури та етносу не нові. Оскільки мова одночасно виступає у ролі продукту культури, її важливої складової, та умовою існування культури, то за допомогою спілкування ми пізнаємо світ через репрезентації людей, бачимо його крізь призму культури і мови народу. Нові наукові гіпотези і теорії виникають і формуються на основі взаємопроникнення і аналізу різних наук, об'єктом уваги яких є людина..

Лінгвокультурологія є однією з граней перспективних та цікавих підходів щодо взаємозв'язків сучасної науки і мови. У безпосередній взаємодії з цілою

низкою інших наук вона одночасно вивчає і сферу мови, і культуру. З урахуванням того, що мова є одним з найбільших скарбів і, одночасно, таємниць людства, намагаючись зрозуміти і розкрити її, можливо розкрити багато прихованих в століттях або, навіть, втрачених знань, тому що всі досягнення і знання щодо навколишнього середовища зберігаються у свідомості етносу і надають доступ до процесів та явищ у ментальному світі людини. Лінгвокультурологія придбала особливо багато прихильників і нині продовжує викликати в середовищі вчених-лінгвістів великий інтерес. Особливо значні імена в цій сфері – В. Телія, М. Ковшова, В. Воробйов, В. Маслова, Н. Толстой, Є. Яковлева, В. Карасик, С. Воркачов та ін.

Базовою категорією лінгвокультурології є концепт. На теперішній час термін "концепт" знаходить досить широке застосування у різних площинах лінгвістичної науки, несучи на собі риси певних культурних систем, якими він був сформований. Цей термін з точки зору сучасної науки є інтегрованим, що зумовлює неоднорідність його тлумачення і структури. Концепт, відтворюючи специфічну мовну картину світу, інтерпретує вербалізацію певним етносом навколишнього світу на основі загальнолюдського та специфічно-національного досвіду.

Лінгвокультурний концепт як частина загального поняття концепту, відрізняється від інших ментальних одиниць акцентуацією ціннісного елемента, через те що його центром завжди є певна цінність, оскільки концепт є так званим інструментом для дослідження культури, в основі якої, як звісно, і лежить саме ціннісний принцип. Лінгвокультурний концепт відображає одне з понять, яке своїм значним змістом узагальнює культурний досвід певного культурно-етнічного шару людей.

Дослідження лінгвокультурного концепту сприяє оптимізації і поглибленню розуміння лінгвокультурних концептів у мовленнєвій комунікації в цілому. Перспективою подальшого дослідження є вивчення вербалізації лінгвокультурного концепту у медійних текстах, що на наш погляд є актуальним, бо медійні тексти є відображенням світогляду нації у різних сферах життя.

ФЕНОМЕН АНТИУТОПІЇ В РОМАНІ ГЕРБЕРТА УЕЛЛІСА «ОСТРІВ ДОКТОРА МОРО»

Марія ВІТЧЕНКО

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент Н.С. Алексєєва

У наш час стійкий дослідницький інтерес до жанру літературної антиутопії проявляється в багаторазових спробах розробки універсального визначення поняття «антиутопія», класифікації жанрів антиутопії, а також у виявленні основних рис та ознак антиутопії, як змістовного, так і композиційного та мовного характеру. Найнебезпечніші і часом навіть